

Ügyiratszám: MC/25732-10/2015.
Tárgy: a Magyar RTL Televízió Zrt.
fellebbezésének elbírálása

A NEMZETI MÉDIA- ÉS HÍRKÖZLÉSI HATÓSÁG MÉDIATANÁCSÁNAK

41/2016. (I. 12.) számú

HATÁROZATA

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (a továbbiakban: **másodfokú hatóság**) a Magyar RTL Televízió Zrt. (1222 Budapest, Nagytétényi út 29., a továbbiakban: **Médiaszolgáltató**) által a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatalának (a továbbiakban: **elsőfokú hatóság**) 2015. október 19-én kelt, MN/25732-4/2015. számú határozata (a továbbiakban **elsőfokú határozat**) ellen benyújtott fellebbezését **elutasítja**,

és az elsőfokú határozatot

helybenhagyja.

E másodfokú határozat ellen nincs helye fellebbezésnek, a közléssel jogerőssé válik. Jelen határozat bírósági felülvizsgálatát a kézhezvételtől számított harminc napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címzett, az elsőfokú döntést hozó hatóságnál előterjesztett keresetlevéllel lehet kezdeményezni. A keresetlevél benyújtásának a határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya, a keresetlevélben a keresettel támadott döntés végrehajtásának felfüggesztés a bíróságtól kérhető. A keresetet a bíróság tárgyalás tartása nélkül bírálja el, a keresetlevélben tárgyalás tartása kérhető.

Indokolás

A hatóság általános hatósági felügyeleti hatáskörében rendszeresen vizsgálja a Médiaszolgáltató működését annak tekintetében, hogy eleget tesz-e a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: **Mttv.**) hallássérültek számára hozzáférhető műsorszámokra vonatkozó rendelkezéseiben foglaltaknak.

Az elsőfokú hatóság az elsőfokú határozatban megállapította, hogy a Médiaszolgáltató az RTL Klub elnevezésű médiaszolgáltatásában 2015. április, május, június hónapokban az alábbi törvénytértéseket követte el.

A Médiaszolgáltató 2015. május 4-én egy alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (2)** bekezdésben foglalt azon törvényi rendelkezést, amely értelmében biztosítani köteles, hogy **valamennyi** közérdekű közlemény, politikai reklám, hírműsorszám – beleértve a közlekedési híreket, a sporthíreket és az időjárás-jelentést –, politikai tájékoztató műsorszám, valamint a fogyatékos személyekről szóló, illetve esélyegyenlőségről szóló műsorszám, filmalkotás, játék és a 83. §-ban foglalt közszolgálati célokat szolgáló műsorszám magyar nyelvű felirattal vagy jelnyelvi tolmácsolással is elérhető legyen.

Az elsőfokú hatóság megállapította továbbá, hogy a Médiaszolgáltató 2015. április 9-én, május 10-én és 19-én, valamint június 12-én, összesen hat alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (6)** bekezdésének *második* mondatában foglalt azon törvényi rendelkezést, amely értelmében a műsorszámok szövege feliratozott változatának pontosnak kell lennie, és a képernyő történéseivel szinkronban kell állnia.

Az elsőfokú hatóság az **Mttv. 39. § (2)** bekezdés megsértése miatt 65.000,- Ft, az **Mttv. 39. § (6)** bekezdés második mondatában foglaltak sérelme miatt összesen 1.350.000,- Ft összegű bírság megfizetésére kötelezte a Médiaszolgáltatót.

A Médiaszolgáltató az elsőfokú határozat ellen – a fellebbezés benyújtására vonatkozó törvényes határidőn belül, a fellebbezési díj megfizetésének igazolásával – fellebbezést terjesztett elő.

A Médiaszolgáltató fellebbezésében előadta, hogy álláspontja szerint nem sértette meg az Mttv. 39. § (2), illetve (6) bekezdéseiben rögzítetteket, tekintettel arra, hogy a kifogásolt feliratok minden esetben feltüntetésre kerültek, azok a műsorszámok teljes időtartama alatt olvashatóak voltak a képernyőn, továbbá azok pontosak voltak és a képernyő történéseivel szinkronban álltak, valamint a nézők figyelemfelhívása is megtörtént.

Az Mttv. 39. § (6) bekezdésében foglaltakkal kapcsolatban előadta továbbá, hogy álláspontja szerint a hivatkozott rendelkezés értelmezése, valamint a határozat mellékletében nevesített esetek elbírálása során nem hagyható figyelmen kívül a 39. § (7) bekezdése, tekintettel elsődlegesen a „Híradó” című műsorszám élő műsor jellegére: „*A feliratozásnak a nem felvételtől közzétett műsorszámok esetében ésszerűen elvárható módon pontosnak és a képernyő történéseivel szinkronban állónak kell lennie.*” Véleménye szerint - ellentétben az elsőfokú határozatban foglaltakkal - azokban az esetekben bizonyosan nem sértette meg az Mttv. 39. § (6) bekezdésében rögzítetteket, amelyeknél az elsőfokú hatóság az élő műsorszámok („Híradó”, „Magyarul Balóval”) kapcsán állapított meg jogsértést. Álláspontja szerint a tárgyi műsorszámokban a feliratozásban hiányosság nem volt, az a műsorszámok teljes időtartama alatt megvalósult, továbbá a feliratok az ésszerűen elvárható módon pontosak voltak és a képernyő történéseivel szinkronban álltak.

Az élő műsorok közvetítésével kapcsolatosan előadta továbbá, hogy azok feliratozása a sugárzással egy időben történik, tehát a feliratozásra az adás pillanatában kerül sor, ami esetenként apróbb csúszásokat eredményezhet. A *Híradó* című műsorszám immár 17 éve élőben jelentkezik. Az élő műsor sajátja, hogy a beszélgetések, narrációk, felkonferálások csak részben vannak leírva, legtöbb esetben ezeket a teletextet koordináló kollégák az adással egy időben rögzítik és teszik elérhetővé. A határozat mellékletében kifogásolt esetekben sem állt előre rendelkezésre az összeállítás szövege, így élőben kellett feliratozni, természetesen így nem tudott ugyanaz sugárzásra kerülni, ami éppen hallható volt, hiszen a hang sebessége sokszorosa az emberi kéz által bármikor is elérhető gépelési sebességnek. Ez egyes esetekben okozott némi csúszást a felirat megjelenésében, ugyanakkor a

feliratkések, illetve összefoglaló mondatok megjelenése a módosított törvényi rendelkezéseknek, az ésszerűség követelményének álláspontja szerint maradéktalanul megfeleltek. Felhívta továbbá a figyelmet arra a jelenségre, hogy a beszélt nyelv sebessége az elmúlt 10-15 évben jelentősen felgyorsult. Amíg korábban a hírolvasó kimért, szinte lassított beszédtempója volt jellemző, addig jelenleg a felgyorsult élethez igazodó, sokkal gyorsabb, pörgőbb megszólalások jellemzik a médiát. Ezen objektív körülmény, véleménye szerint szintén nem hagyható figyelmen kívül.

A 2015. május 10-ei „*Hupikék törpikék*”, valamint a június 12-ei „*A harc szelleme*” című filmek kapcsán a melléklet szerint a felirat 60 mp-et sietett, illetve 16 mp-et késett. Ezen műsorszámok feliratozása, azok adásba szerkesztésekor elkészült és a rendszerbe feltöltésre is került. Amennyiben a kijátszás során csúszás volt tapasztalható, azt csak és kizárólag technikai jellegű hiba okozhatta. Mindez azonban álláspontja szerint a műsorszámok követhetőségét, megértését nem rontotta le. A legkisebbeknek szóló rajzfilmben ugyanis a mindenkori hangsúly az animáción van, az alatta hallható párbeszédnek mennyisége kevés, így jelentősége is csekélyebb, mint egyéb műfajban. Az akciófilm alatt tapasztalt csúszás pedig a melléklet szerint mindösszesen 16 mp volt, ami véleménye szerint a befogadás szempontjából nem jelent olyan mérvű egyenetlenséget, amely a megértést vagy követhetőséget bármi módon hátráltatná.

A Médiaszolgáltató álláspontja, hogy feliratai alapvetően egyik esetben sem volt hiányosak vagy pontatlanok, azokat a Hatóság pusztán amiatt észlelhette nem megfelelőnek, hogy a **Személyes adat** való többéves együttműködése során kialakított gyakorlatnak, valamint számos nézői visszajelzésnek megfelelően a feliratok minimálisan szerkesztve, rövidítve lettek, illetve az élő műsorok esetében ésszerűen elvárható módon voltak pontosak. Véleménye szerint, amennyiben minden egyes szó feliratozásra kerülne, tarthatatlan helyzet állna elő. A felduzzadt feliratsorok egyszerre zavarják a képi megjelenítést és egyszerre tennék lehetetlenné a koncentrációt. A felirat minimális megszerkesztése során azonban a Médiaszolgáltató mindig a lehető legnagyobb körültekintéssel jár el, ezeket a feliratokat úgy készíti el, hogy az elhangzottak csak grammatikailag és szövegtanilag módosuljanak, a szemantikai jelentések érintése, megváltoztatása nélkül. A szöveg nem tartalmi szempontból jelentett eltérést a képernyőn megjelenítettekhez képest, hanem az esetleges rövidítést, illetve a felirat időzítését vélte zavarónak az elsőfokú hatóság. Ezen zavaró hatás pedig szubjektív kategória. A **Személyes adat** álláspontját osztja a Médiaszolgáltató is, miszerint a hallássérültek csoportjának csupán egy kis részét teszik ki a siketek, másik jelentős része a nagyothallók, illetve egyéb halláskárosodásban szenvedők csoportjából áll. A hallássérülés és hallásmaradvány foka külön szociális és kulturális helyzetet eredményez.

Előadta továbbá, hogy a hatósági eljárás során a feliratkéssel érintett esetekben a jelenetek információgazdagsága igen magas volt. Ilyenkor a felirat minimális csúsztatására azért is szükség lehet, hogy a többi, környező jelenettel szemben lényegi képi megjelenítést tartalmazó pillanatokban a néző figyelme ne legyen megosztva, az események képi információtartalma kellően érvényre jusson. A felirat megjelenítése ekkor álláspontja szerint sok esetben hiba (pl. headline-oknál, amelyek eleve tartalmazzák a hír lényegi információit), sok esetben pedig elhanyagolható. Az itt részletezetteken túl a **Személyes adat** való több éves együttműködése során is az a gyakorlat alakult ki, hogy a szó szerinti leírás hiba olyankor, amikor bonyolultsága, összetettsége, hosszúsága okán a fogyatékkal élők számára nem lenne befogadható. A cél nem a szó szerinti másolás, hanem a követhetőség. Tehát ha valami rövidebben kifejezhető, beleillik a kontextusba anélkül, hogy a jelentés, az üzenet csorbulna, akkor akár teljesen át is lehet/kell írni, a lényeg az értelmes, jól követhető feliratozás. Ezt a jogértelmezést emelte a norma szövegévé az Mttv. legutóbbi módosítása.

Az Mttv. 39. § (2) bekezdésében foglaltak vélelmezett megsértésével kapcsolatban arra hivatkozott, hogy a „Portré” című műsorszám feliratozása, mint a műsorszám fennállásának közel 10 éve alatt mindig, most is határidőre elkészült. A Médiaszolgáltatónak nincs tudomása arról, hogy az nem jelent meg a kijátszott adásban. Álláspontja szerint mindent megtett annak érdekében, hogy a feliratozás megfelelően megtörténjen, azokat elkészítette, rögzítette és kijátszotta, tehát szándéka egyértelműen a műsorszámok segédlettel történő megjelenítésére irányult. Amennyiben mindezek ellenére a feliratot az elsőfokú hatóság bármely okból nem észlelte, úgy az csak olyan technikai okra vezethető vissza, ami szükségképpen az érdekkörén kívül esik, így ezért felelősséggel sem tartozik.

Álláspontja szerint a határozat - azon túl, hogy rögzíti a felirat nem egyezőségét vagy hiányát és késését - konkrétumot nem tartalmaz, így a Médiaszolgáltatónak nem áll módjában a kifogásokra a fentieknél részletesebben reagálni. Az általánosság szintjén mozgó elemzés, véleménye szerint jogsértés megállapítására nem alkalmas. Előadta továbbá, hogy az élő adások esetében jelentkező esetleges apróbb csúszások a megértést nem befolyásolták, a követhetőség teljes mértékben megvalósult, különös tekintettel arra, hogy a havi közel 730 órai médiaszolgáltatáson belül mindösszesen néhány percet kifogásolt az elsőfokú hatóság.

Véleménye szerint továbbá a jogszabály eredeti céljának megfelelően járt el, amikor a követhetőség érdekében olykor szükségszerűen rövidített az elhangzottakon. Minderre tekintettel tévedett az elsőfokú hatóság, amikor azt állapította meg, hogy „a törvényi rendelkezés megsértésének megállapításához elegendő az aszinkronitás, a pontatlanság, a feliratkozás vagy a hiányosság tényének rögzítése”. A hatályos törvényi szöveg ugyanis éppen a követhetőséget és az ésszerűen elvárható módon való pontosságot támasztja követelményként. Hangsúlyozta továbbá, hogy az elsőfokú hatóság által értékelt részekben semmilyen lényeges szám- vagy mértékbeli eltérés nem szerepelt, minden lényegi információ pontosan és megfelelően került feliratozásra.

Az ismételtség megállapításával kapcsolatban előadta, hogy álláspontja szerint téved az elsőfokú hatóság, hiszen a közszolgálati médiaszolgáltatásra és a médiapiacra vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 2014. évi CVII. törvényhez fűzött indokolás kizárólag a kvóta vonatkozásában tér ki a folyamatban lévő hatósági eljárásokra. Vagyis az Mttv. 39. § (4) bekezdésén kívül minden esetben tiszta lappal indult a 2015-ös év. Az ismételtség Mttv. 187. § (4) bekezdésben taglalt konjunktív feltételei jelen esetben nem állnak fenn, ugyanis nem beszélhetünk ugyanazon jogszabályhely megsértésről egyik esetben sem. Elfogadhatatlannak tartja azon indokolást, miszerint az elsőfokú hatóság e gyakorlata azért is töretlen, mert a 2012. július 3-át követően elkövetett jogsértések esetében is ekként járt el. Véleménye szerint az adott törvénysértést megállapítani csak pontos törvényi rendelkezések vonatkozásában lehet, az elsőfokú hatóság tehát ettől eltérő gyakorlatával hatáskörét túllépve visszaélt jogalkalmazói lehetőségével.

Az előadottakra tekintettel a Médiaszolgáltató a határozat megváltoztatását és annak megállapítását kérte, hogy törvénysértést nem követett el, másodsorban pedig a határozat megváltoztatását és a bírság alkalmazásának mellőzését kérte.

A másodfokú hatóság a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 104. § (3) bekezdésének megfelelően az eljárás során az elsőfokú eljárást és határozatot, valamint a fellebbezésben foglaltakat megvizsgálva megállapította, hogy az elsőfokú

hatóság megállapításai helytállóak, döntése és eljárása jogszerű, a fellebbezés megalapozatlan az alábbiak miatt.

A másodfokú hatóság elsődlegesen megállapította, hogy az elsőfokú hatóság eljárása során a jogsértések idején hatályos törvényi előírásokat helyesen értelmezte és alkalmazta, az elsőfokú határozat mellékletében helyesen megjelölte a hiányosságok kezdetét, végét, időtartamát, továbbá a pontatlanságok kezdetét és végét, valamint minden jogsértés lényegét röviden összefoglalta. Ez utóbbival kapcsolatosan a másodfokú hatóság a Médiaszolgáltató fellebbezésében foglaltak kapcsán utalni kíván a bírósági gyakorlatban is megerősítést nyert azon álláspontra, miszerint nincs olyan jogszabályi előírás, hogy a tényállás teljes körű feltárásához a kifogásolt részeket szó szerint idézni kellene a határozat indokolásában (ld. pl. a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 24.K.32.976/2014/10. sz. ítéletét).

I. Az Mttv. 39. § (2) bekezdésben foglaltak sérelme

Az **Mttv. 39. § (2)** bekezdésének megsértése vonatkozásában megállapítható, hogy az elsőfokú hatóság a kifogásolt műsorszám kapcsán helyesen rögzítette az elsőfokú határozat 10. oldalán található melléklet 2015. május hónapra vonatkozó részének A) pontjában, hogy mely napon, milyen időpontban sugárzott műsorszám esetében hiányzott a felirat, illetve a jelnyelvi tolmács annak ellenére, hogy az Mttv. hivatkozott rendelkezése értelmében azt – műfajára tekintettel – segédlettel kellett volna ellátni.

A Médiaszolgáltató a fellebbezésében előadta, hogy a kifogásolt „*Portré*” című műsorszám feliratozása, mint a műsorszám fennállásának közel 10 éve alatt mindig, most is határidőre elkészült. Álláspontja szerint mindent megtett annak érdekében, hogy a feliratozás megfelelően megtörténjen, azokat elkészítette, rögzítette és kijátszotta, tehát szándéka egyértelműen a műsorszámok segédlettel történő megjelenítésére irányult. Amennyiben mindezek ellenére a feliratot az elsőfokú Hatóság bármely okból nem észlelte, úgy az csak olyan technikai okra vezethető vissza, ami szükségképpen az érdekkörén kívül esik, így ezért felelősséggel sem tartozik.

Az Mttv.-nek a jogsértés idején (2015. január 1-jétől) hatályos 39. § (2) bekezdése szerint: „*A közszolgálati, illetve - legnagyobb éves átlagos közönségaránnyal rendelkező médiaszolgáltatása vonatkozásában - a JBE lineáris audiovizuális médiaszolgáltató köteles biztosítani, hogy valamennyi közérdekű közlemény, politikai reklám, hírműsorszám - beleértve a közlekedési híreket, a sporthíreket és az időjárás-jelentést -, politikai tájékoztató műsorszám, a fogyatékos személyekről szóló, illetve esélyegyenlőségről szóló műsorszám, filmalkotás, játék és a 83. §-ban foglalt közszolgálati célokat szolgáló műsorszám magyar nyelvű felirattal - például teletext szolgáltatáson keresztül - vagy jelnyelvi tolmácsolással is elérhető legyen.*”

A másodfokú hatóság álláspontja szerint az elsőfokú hatóság helyesen állapította meg, hogy a Médiaszolgáltatónak a feliratozás elmaradását eredményező technikai hibára hivatkozása, vagy az, hogy a tárgyi műsorszámot egyébként feliratozni szokta, csak ez jelen esetben nem valósult meg, az Mttv. 3. §-ában megfogalmazott objektív felelősség elvére tekintettel irreleváns.

A másodfokú hatóság osztja az elsőfokú hatóság azon álláspontját is, mely szerint az objektív felelősség azt is jelenti, hogy a Médiaszolgáltató az általa elkövetett jogsértések

tekintetében harmadik személy (pl. műsorterjesztő) magatartására, mintegy kimentési okra, alappal nem hivatkozhat.

Mindezekre tekintettel a másodfokú hatóság megállapította, hogy az elsőfokú hatóság e körben a tényállást kellő alaposággal feltárta, az elsőfokú határozatban foglaltak helytállóak, így a Médiaszolgáltató 2015. május 4-én egy alkalommal megsértette az **Mttv. 39. § (2)** bekezdésében foglalt rendelkezést.

II. Az Mttv. 39. § (6) bekezdés második mondatában foglaltak sérelme

Az elsőfokú határozatnak a feliratozás pontossága és szinkronitása kapcsán tett megállapításai vonatkozásában elsődlegesen rögzíthető, hogy az elsőfokú hatóság a 2015. január 1. napjával megváltozott jogszabályi előírásokat megfelelően alkalmazta. Ennek keretében jogszerűen állapította meg, hogy a megjelölt esetek egyike sem tekinthető olyannak, amely az **Mttv. 39. § (6)** bekezdés *második* mondatában szereplő „rövidített összefoglaló”, illetve a **(7)** bekezdés szerinti „ésszerűen elvárható pontosság és szinkronitás” követelményeinek megfelelt volna.

Az elsőfokú határozatból világosan kiderült, hogy az elsőfokú hatóság a tárgyi jogsértéseket egyenként vizsgálta, és helyesen értékelte úgy, hogy az elsőfokú határozat mellékletében részletesen ismertetett feliratozási problémák (azaz az elhangzottakból csak egy fél mondat jelent meg, az elhangzottakból csak egy mondat került feliratozásra, az elhangzottakból csak két mondat jelent meg, más hír felirata jelent meg, mint ami elhangzott, a felirat 60 mp-t sietett, a felirat 16 mp-t késett) a műsorszámok megértését akadályozták, illetve hátráltatták. Az elsőfokú hatóság minden esetben külön-külön rögzítette az elsőfokú határozat mellékletében, hogy mely okok vezettek a feliratok pontosságára, illetve szinkronitására vonatkozó követelmények sérelméhez. Ezek a tények pedig egyértelműen alátámasztják, hogy a feliratozás ilyen módja akadályozta, hátráltatta a műsorok történéseinek érthetőségét, követhetőségét.

Az elsőfokú hatóság a Médiaszolgáltató fellebbezésében is hivatkozott, az **Mttv. 39. § (7)** bekezdésében foglalt előírásokat is figyelembe vette vizsgálata során, ennek megfelelően az elsőfokú határozat helytálló megállapításokat tartalmaz. A másodfokú hatóság álláspontja szerint egyértelműen megállapítható, hogy a kifogásolt feliratok egyike sem tekinthető a műsorszámokban elhangzott rövidített összefoglalójának.

Nem fogadható el tehát a fellebbezésben foglalt azon álláspont, miszerint az érintett élő műsorok eleget tettek az ésszerűen elvárható pontosság és szinkronitás követelményeinek, hiszen azok a fentiekben, valamint az elsőfokú határozat mellékletében szereplő megállapítások alapján nyilvánvalóan nem valósultak meg. Szintén nem találta megalapozottnak a másodfokú hatóság a Médiaszolgáltató fellebbezésében foglalt azon észrevételt, amely szerint az eljárás alapjául szolgáló esetekben a műsorok információgazdagsága igen magas volt, ezért szükséges a felirat minimális csúsztatása. Amint az a korábbiakban rögzítésre került, tárgyi esetekben nem minimális felirat-csúszások miatt állapította meg az elsőfokú hatóság a jogsértést.

A Médiaszolgáltatónak a technikai jellegű hibákra történő hivatkozása irreleváns, az **Mttv. 3. §-a** értelmében ugyanis a Médiaszolgáltatónak a törvénysértésekért való felelőssége objektív, ezért nincs jelentősége annak, hogy az adott jogsértéshez milyen technikai okok vezettek.

Egyetért a másodfokú hatóság az elsőfokú hatóság azon megállapításával is, mely szerint a feliratozás olyan módon történő átszerkesztése, amely során a Médiaszolgáltató más szavakkal, kifejezésekkel igyekszik visszaadni az elhangzottak értelmét, még az Mttv. 39. §-ának 2015. január 1. napjával megváltozott rendelkezései fényében sem jogszerű. A szövegértelmezés ugyanis szubjektív természetű, azaz annak megítélése, hogy a Médiaszolgáltató az elhangzott szöveghez képest más szavak feliratozásával teljes mértékben visszaadja-e egy adott mondat értelmét, szubjektív kérdés. A másodfokú hatóság álláspontja szerint is éppen ezen oknál fogva kell a Médiaszolgáltatónak arra törekednie, hogy – lehetőség szerint, figyelembe véve egyebek mellett az élő adás korlátait – pontosan igyekezzen visszaadni azt, ami elhangzik.

A másodfokú hatóság álláspontja szerint a műsorszám pont azáltal válik követhetővé, hogy a Médiaszolgáltató a feliraton az elhangzottakat rögzíti, vagyis megfelel a törvényi követelményeknek. Az esélyegyenlőség ugyanis csak úgy valósítható meg, ha valóban az elhangzott szavak olvashatóak a feliraton, és nem pedig úgy, hogy a Médiaszolgáltató az egyes mondatokat – az általa értelmesnek gondolt rövidítéssel, vagy más szavakkal, kifejezésekkel – feliratozza.

A Médiaszolgáltató fellebbezésében hivatkozott a 2015. január 1. napjával hatályba lépett jogszabályváltozásokra. Ennek kapcsán a másodfokú hatóság szintén arra kíván utalni, hogy noha az eljárás tárgyát képező jogsértések elkövetésekor az Mttv. már valóban tartalmaz olyan előírásokat, amelyek bizonyos speciális esetekben (élő műsorok, felirat egyidejűleg nagy terjedelme) valóban lehetővé teszik az ésszerű, értelmes rövidítések alkalmazását, mindezt azonban kizárólag abból a célból, hogy az a műsorszám megértését, követhetőségét elősegítse. Tárgyi esetekben azonban nem ez történt: az adott esetekben a 16 másodpercet is elérő feliratkozás, vagy a 60 másodperccel korábban megjelenő felirat illetve a több percen keresztül mindössze egyetlen mondatnyi felirat megjelenése kapcsán alaptalan azt állítani, hogy az a hallássérült személyek számára jobban elősegítették a műsorok megértését és követhetőségét, mint a teljesen pontos és az elhangzottakkal szinkronban álló segédlet.

A másodfokú hatóság határozottan vitatja a fellebbezés azon megállapítását is, mely szerint a Hupikék törpikék c. film esetében az, hogy a felirat 60 másodpercnyit sietett, a műsorszám követhetőségét, megértését nem rontotta le, hiszen - a Médiaszolgáltató álláspontja szerint - a hangsúly az animáción van, és egyébként pedig nem késésről volt szó, hanem 60 másodperccel korábban futott a felirat. A másodfokú hatóság álláspontja ezzel szemben az, hogy az Mttv.39.§ (6) bekezdése egyértelműen rögzíti, hogy a műsorszám szövege feliratozott voltának **pontosnak** kell lennie, és a **képernyő történéseivel szinkronban kell állnia**, ezen kívánalmak pedig nem valósultak meg. A harc szelleme című akciófilm kapcsán a Médiaszolgáltató által kifejtett azon álláspont, mely szerint a 16 mp csúszás a befogadás szempontjából nem jelent olyan mérvű egyenetlenséget, hogy a megértést vagy a követhetőséget bármi módon hátráltatná, a másodfokú hatóság álláspontja szerint szintén nem felel meg a valóságnak, azaz a pontosság és a szinkronitás nem valósult meg.

A fentiek alapján a másodfokú hatóság megállapította, hogy az elsőfokú hatóságnak az **Mttv. 39. § (6)** bekezdés második mondatában foglalt rendelkezés megsértésére vonatkozó döntése szintén jogszerű.

III. A kiszabott szankciókra vonatkozó megállapítások

A Médiaszolgáltató fellebbezésében az ismételtség megállapításával kapcsolatban előadott kifogása tekintetében a másodfokú hatóság utalni kíván arra, hogy az elsőfokú határozatban foglaltak szerint az ismételtség a tárgyi ügyben is fennállt, hiszen a Médiaszolgáltató ugyanazon, a hallássérültek médiafogyasztását elősegítő jogszabályi rendelkezéseket sértette meg, mint amelyeket a 2015. január 1-jétől hatályos törvénymódosítást megelőzően az Mttv. már tartalmazott. Helytállóan állapította meg az elsőfokú hatóság, hogy a tárgyi rendelkezések lényege ugyanis nem a számozásuktól függ, hanem a tartalmuktól.

Ha tehát egy jogszabályváltozást követően az Mttv. 39. §-án belül az egyes rendelkezések új vagy más bekezdésekbe (pontokba) kerülnek, nem befolyásolja annak megállapíthatóságát, hogy a Médiaszolgáltató ugyanolyan jogalapon, ugyanazt a tartalma szerint meghatározott jogszabályi rendelkezést sértette meg, mint a jogszabályváltozás bekövetkezése előtt. A jogsértés ismételt megvalósulását nem befolyásolhatja, hogy a jelen esetben megállapított törvényi előírás tartalmának érdemi megváltozása nélkül, pusztán annak számozását érintő törvénymódosítás lépett időközben hatályba. A Médiaszolgáltató kötelezettsége e tekintetben érdemben nem módosult – sőt, bizonyos tekintetben enyhült –, az Mttv. 39. §-ába újonnan beiktatott rendelkezéseknek köszönhetően módosult számozás pusztán e tényre tekintettel nem hagyható figyelmen kívül. Amennyiben elfogadnánk a Médiaszolgáltató érvét, úgy a ténylegesen ismételt jogsértés esetén nem lennének alkalmazhatók a súlyosabb szankciók, pusztán a számozás megváltozása miatt (de a jogszabályi előírás tartalmának változatlanul hagyása mellett), így azoknak a további jogsértésektől való visszatartó ereje sem valósulhatna meg, ami nyilvánvalóan ellentétes a szabályozás koncepciójával.

Az ismételtség vonatkozásában nincs relevanciája az Mttv.-t módosító 2014. évi CVII. törvényhez fűzött indokolásnak, hiszen az ismételtségre vonatkozó törvényi rendelkezést e módosító törvény nem érintette. Téved a Médiaszolgáltató, amikor fellebbezésében azt állítja, hogy miután az indokolás kizárólag a kvóta vonatkozásában tér ki a folyamatban lévő hatósági eljárásokra, az Mttv. 39. § (4) bekezdésén kívül minden esetben tiszta lappal indult a 2015. év. A Médiaszolgáltató által hivatkozott törvényi indokolás arra vonatkozik, hogy miután a törvény elfogadásakor, illetve hatályba lépésekor a 2015. évet megelőző időszakokra vonatkozóan is folyamatban voltak hatósági és bírósági eljárások, ezért szükséges volt a 2012-2014. évi időszakokra vonatkozó kötelezettségeknek a törvényben való „megtartása”. Vagyis, teljesen alaptalan a Médiaszolgáltató arra vonatkozó következtetése, hogy a törvénysszöveg indokolásában szereplő mondatra hivatkozással a 2015. évet megelőző jogsértések ne lennének figyelembe vehetőek.

A Médiaszolgáltató fellebbezésében kérte továbbá, hogy amennyiben a másodfokú hatóság az elsőfokú hatósággal egyezően megállapítja a jogsértés tényét, a kiszabott bírságot törölje, tekintettel elsősorban a jogsértések csekély súlyára, másodsorban pedig arra a tényre, hogy az ismételtség nem állapítható meg. Ezzel kapcsolatosan a másodfokú hatóság rögzíti, hogy a Médiaszolgáltató érvei nem megalapozottak.

Az elsőfokú hatóság a bírság-szankciók kiszabása során jogszerű értékelést végzett, amikor számba vette a Médiaszolgáltató korábbi jogsértéseit, illetve azok tárgyi eljárásban megvalósult esetszámait. Helytálló megállapításokat tartalmaz az elsőfokú határozat a tekintetben is, hogy az egyes jogsértéseket nem értékelhette csekély súlyúnak, továbbá – a fentiekben is kifejtettek alapján – az ismételtség fennálltára is tekintettel kizárta az **Mttv. 186. § (1)** bekezdésben foglalt felhívás jogkövetkezmény alkalmazását.

A megállapított szankciók tekintetében a másodfokú hatóság tehát rögzíti, hogy az elsőfokú hatóság az alkalmazott szankció fajtájának és mértékének meghatározása során figyelembe vett, az **Mttv. 187. § (2)** bekezdésben foglalt mérlegelési szempontok okszerű értékelése eredményeképpen – konkrétan meghatározva a mérlegelésben szerepet játszó körülményeket és tényeket – egyaránt jogszerű következtetéseket vont le, döntését megfelelően indokolta.

A fentiekre tekintettel a másodfokú hatóság az **Mttv. 165. § (1)** bekezdése, valamint a **Ket. 105. § (1)** bekezdésében meghatározott hatósági jogkörében eljárva, a már hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, és a Médiaszolgáltató fellebbezésének elutasítása mellett az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

Az eljárás során a **Ket. 153. § (2)** bekezdése szerinti eljárási költség nem merült fel.

A jogorvoslatról szóló tájékoztatás a **Ket. 72. § (1)** bekezdés **da)** alpontján, a jogorvoslat előterjesztésére vonatkozó tájékoztatás az **Mttv. 165. § (3)-(4)** bekezdéseiben, a tárgyalás tartására vonatkozó kérelemről szóló tájékoztatás pedig polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 338. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseken alapul.

Budapest, 2016. január 12.

a Médiatanács
nevében

dr. Karas Monika
elnök

dr. Vass Ágnes
hitelesítő tag

Kapják:

- Személyes adat